

РОЛЬ МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ У ПРОТИДІЇ ТЕРОРИЗМУ

Скоморовський В.Б.,

*доктор юридичних наук, професор,
професор Університету «КРОК»
м. Київ, вул. Табірна, 30-32, Україна, 03113
e-mail: SkomorovskyVB@krok.edu.ua
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1020-2322>*

Лучко О.О.,

*здобувач ступеня вищої освіти «Магістр»
Університет економіки та права «КРОК»
м. Київ, вул. Табірна, 30-32, Україна, 03113
e-mail: LuchkoOO@krok.edu.ua
ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-5833-9268>*

THE ROLE OF INTERNATIONAL ORGANIZATIONS IN COUNTERING TERRORISM

Skomorovskyi V.B.,

*Doctor of Law, Professor,
Professor of «KROK» University,
Kyiv, Tabirna St., 30-32, Ukraine, 03113
e-mail: SkomorovskyVB@krok.edu.ua
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1020-2322>*

Luchko O.O.,

*graduate of the Master's degree of
«KROK» University
Kyiv, Tabirna St., 30-32, Ukraine, 03113
e-mail: LuchkoOO@krok.edu.ua
ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-5833-9268>*

Анотація. На сучасному етапі рівень загрози тероризму залишається високим, з особливою нестабільністю в регіонах Близького Сходу та Африки, а також зі значними викликами для західних країн. Попри падіння кількості летальних випадків від терористичних актів у 2019 році, згідно з доповіддю Інституту економіки та миру, динамічний характер і непередбачуваність тероризму залишають проблему актуальною та вимагають постійної уваги і адаптації стратегій протидії. Стаття досліджує роль міжнародних організацій у протидії цій глобальній загрозі, аналізуючи як історичні, так і сучасні зусилля, включаючи різноманітні міжурядові ініціативи та правові рамки.

В статті детально розглядається вплив резолюцій ООН та діяльності спеціалізованих комітетів, таких як Комітет з боротьби з тероризмом, а також залучення різних регіональних організацій, включаючи ОБСЄ та НАТО. Розглядаються не тільки заходи прямої боротьби з тероризмом, але й стратегії, що включають політичні, економічні та культурні аспекти, спрямовані на усунення кореневих причин тероризму і радикалізації.

Стаття також охоплює діяльність Інтерполу, який підтримує міжнародні зусилля в боротьбі з тероризмом, використовуючи свою кримінальну аналітичну базу даних для обміну інформацією та координації міжнародних операцій.

Особливу увагу приділено аналізу ролі Інтерполу та його глобальних баз даних, які сприяють обміну інформацією між країнами-членами і посиленню міжнародної співпраці у сфері боротьби з тероризмом. Також висвітлюються ініціативи з вдосконалення міжнародних стандартів у кримінальному переслідуванні терористів, зокрема розробка міжнародних конвенцій проти терористичних вибухів, фінансування тероризму і ядерного тероризму.

Стаття відкриває перспективи для додаткових досліджень у сфері правового регулювання антитерористичних заходів та надає пропозиції щодо подальшого зміцнення глобального співробітництва в цій галузі. Закликаючи до міжнародного діалогу та розробки єдиної глобальної стратегії, стаття ставить за мету поси-

лити ефективність міжнародних зусиль у боротьбі з постійно змінюваною природою тероризму.

Ключові слова: тероризм, міжнародні організації, протидія тероризму, глобальна безпека, антитерористичні стратегії, ООН, Інтерпол.

Формул: 0, рис.: 0, табл.:0, бібл.:17.

Abstract. At the current stage, the level of the threat of terrorism remains high, with particular instability in the Middle East and Africa regions, as well as significant challenges for Western countries. Despite the drop in the number of deaths from terrorist acts in 2019, according to the report of the Institute of Economics and Peace, the dynamic nature and unpredictability of terrorism keep the problem relevant and require constant attention and adaptation of countermeasure strategies. The article explores the role of international organizations in countering this global threat, analyzing both historical and contemporary efforts, including various intergovernmental initiatives and legal frameworks.

The article examines in detail the impact of UN resolutions and the activities of specialized committees, such as the Committee on Combating Terrorism, as well as the involvement of various regional organizations, including the OSCE and NATO. Not only measures to directly combat terrorism are considered, but also strategies that include political, economic, and cultural aspects aimed at eliminating the root causes of terrorism and radicalization.

The article also covers the activities of Interpol, which supports international efforts in the fight against terrorism by using its criminal analytical database to share information and coordinate international operations.

Special attention is paid to the analysis of the role of Interpol and its global databases, which contribute to the exchange of information between member countries and the strengthening of international cooperation in the field of combating terrorism. Initiatives to improve international standards in the criminal prosecution of terrorists are also highlighted, in particular the development of international conventions against terrorist bombings, financing of terrorism, and nuclear terrorism.

The article opens perspectives for additional research in the field of legal regulation of anti-terrorist measures and provides suggestions for further strengthening global cooperation in this field. Calling for international dialogue and the development of a single global strategy, the article aims to strengthen the effectiveness of international efforts in combating the ever-changing nature of terrorism.

Keywords: terrorism, international organizations, counter-terrorism, global security, anti-terrorist strategies, UN, Interpol.

Formulas: 0, fig.: 0, tabl.: 0, bibl.:17.

Постановка проблеми. На сучасному етапі, попри відносне зниження кількості летальних випадків від тероризму, рівень загрози залишається доволі значним. Розвиток терористичних активностей носить динамічний характер, що постійно змінюється, вимагаючи від світової спільноти адаптації та інновацій у методах боротьби. Стратегії протидії та реакції на тероризм стають складнішими, з урахуванням постійної адаптації терористів та їхніх методів. Ідеології, що виправдовують насильство, продовжують отримувати підтримку, ускладнюючи глобальні зусилля зі стабілізації та безпеки.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Останні дослідження у сфері протидії тероризму підкреслюють важливість міжнародної координації та активізації ролі ООН, як згадується у роботах Сербіни К., Грачової В., Француза А. Важливий внесок ОБСЄ та НАТО у розвиток регіональної безпеки та формування антитерористичних стратегій також висвітлюється, зокрема у забезпеченні безпеки в Середземному морі. Чорноус Ю. у своїх дослідженнях вказує на ключову роль Інтерполу в міжнародній поліцейській кооперації та значення обміну ін-

формацією для запобігання терористичним актам.

Не вирішені раніше частини загальної проблеми. По-перше, існує проблема відсутності універсально прийнятих методів оцінки ефективності антитерористичних заходів, що ускладнює глобальну координацію та співпрацю. Невизначеність в методологіях веде до розбіжностей у стратегіях боротьби з тероризмом між країнами.

По-друге, залишається недостатньо дослідженою проблема ідеологічної підтримки тероризму. Сучасні інформаційні технології дозволяють ідеологіям швидко поширюватись та адаптуватись, що вимагає нових підходів до контролю та протидії екстремістським наративам в міжнародному масштабі.

Крім того, не вирішеною залишається проблема динамічного характеру міжнародного тероризму, де старі методи превенції та контролю стають застарілими через нові тактики і технології, які терористи адаптують для своїх цілей. Необхідне постійне оновлення знань і тактик відповіді на тероризм.

Формулювання цілей статті. Метою

дослідження є аналіз сучасних методів боротьби та стратегій протидії тероризму на міжнародному рівні.

Виклад основного матеріалу дослідження. На сучасному етапі рівень загрози тероризму залишається значним. Найбільшу дестабілізацію через терористичні акти спостерігають у державах Близького Сходу та Африки, хоча західні країни також зіштовхуються з цією проблемою. Згідно з доповіддю Інституту економіки та миру (IEP), у 2019 році кількість летальних випадків через тероризм зменшилася до 13 826, що на 15% нижче ніж у попередньому році. У Буркіна-Фасо відзначено різкий стрибок смертності від терористичних актів. Афганістан продовжує залишатися державою з найвищим впливом тероризму, а групування «Талібан» визнано найбільш смертоносним у світі [1].

На початку ХХ століття міжнародна спільнота почала формувати політику протидії тероризму, що підтверджується прийняттям низки Конвенцій і угод протягом 1970-1990 років, спрямованих на боротьбу з цим явищем, з яких 19 були ухвалені під егідою ООН [2, с. 108]. Ці правові документи вимагають від держав-учасниць криміналізувати терористичні акти та забезпечують основу для боротьби з пов'язаними з тероризмом злочинами за допомогою різноманітних механізмів кримінального правосуддя. Основною метою цих договорів є забезпечення того, щоб особи або групи, які вчинили терористичні злочини або планують їх вчинення, були притягнуті до відповідальності державами, на території яких вони перебувають, або були видані країнам, готовим притягнути їх до кримінальної відповідальності.

Однією з головних глобальних структур з протидії тероризму є Організація Об'єднаних Націй. Організація Об'єднаних Націй – міжнародна організація, яка виникла з набранням чинності Статуту Організації Об'єднаних Націй, багатостороннього договору, який утворює своєрідну «конституцію» ООН від 24 жовтня 1945 року. Наразі до організації входить 193 держави-члени.

Основними завданнями Організації Об'єднаних Націй є: підтримувати міжнародний мир і безпеку, і з цією метою: вжи-

вати ефективних колективних заходів для запобігання та усунення загроз миру, а також для припинення актів агресії або інших порушень миру та здійснювати мирними засобами та відповідно до принципів справедливості та міжнародного права, коригування або врегулювання міжнародних суперечок або ситуацій, які можуть призвести до порушення миру; розвивати дружні стосунки між державами, засновані на повазі принципу рівних прав та самовизначення народів, та вживати інших відповідних заходів для зміцнення загальнолюдського миру; досягти міжнародного співробітництва у вирішенні міжнародних проблем економічного, соціального, культурного чи гуманітарного характеру, а також у просуванні та заохоченні поваги до прав людини та основних свобод для всіх без різниці щодо раси, статі, мови чи релігії; бути центром для узгодження дій держав у досягненні цих спільних цілей [3, с. 144-145]. Генеральна Асамблея та Рада Безпеки ООН на регулярній основі обговорюють питання боротьби проти тероризму та приймають належні резолюції [3, с. 144-145].

Комітет з боротьби з тероризмом та його Виконавча дирекція виконують роль допоміжних структур Ради Безпеки, займаючись збором і аналізом інформації про заходи держав у сфері законодавства проти тероризму [4]. Вони інформують держави про поточну ситуацію у сфері боротьби з тероризмом.

Міжнародні та міжурядові організації, такі як Міжнародний валютний фонд та Світовий банк, надають фінансову і технічну допомогу на двосторонній основі, а стандарти визначаються міжнародними органами, такими як Світова митна організація або Міжнародна морська організація. Роль Ради Безпеки в цьому процесі є стратегічною, а Комітет з боротьби з тероризмом та Виконавча дирекція співпрацюють з міжурядовими органами для оцінки ефективності глобальної боротьби з тероризмом.

Рада Безпеки опиралася на існуючі установи та мережі для боротьби з Аль-Каїдою, яка демонструвала здатність використовувати регуляторні слабкості для створення глобальної мережі фінансування та навчальних таборів [5]. Резолюція 1373 ви-

магає від держав криміналізації тероризму і посилення законодавства та правоохоронних систем [6].

Комітети Генеральної Асамблеї також відіграють роль у боротьбі з тероризмом. Третій комітет (Соціальний, гуманітарний і культурний комітет) зосереджений на соціальних і гуманітарних аспектах, включаючи права людини, та розглядає питання, пов'язані з кримінальною превенцією і судочинством [7]. Шостий комітет (Юридичний комітет) обговорює юридичні питання і в 1994 році ухвалив Декларацію, яка визначила тероризм як кримінальне діяння [8].

Спеціальний комітет, створений резолюцією 51/210 Генеральної Асамблеї, виконував завдання розробки міжнародних конвенцій проти терористичних вибухів, фінансування тероризму та ядерного тероризму, що доповнюють існуючі міжнародні угоди [9]. Генеральна Асамблея прийняла низку резолюцій щодо тероризму, що мають важливе політичне значення, хоч і не носять юридичного характеру [10, с. 359].

Окрім ООН, існують інші міжнародні організації, які займаються боротьбою з тероризмом. До них належать: Організація з безпеки та співробітництва в Європі (ОБСЄ), Північноатлантичний альянс (НАТО), Організація Африканської Єдності (ОАЄ)/ Африканський союз (АС), Організація договору про колективну безпеку (ОДКБ), Шанхайська організація співробітництва (ШОС), Міжнародне агентство з атомної енергії (МАГАТЕ), Міжнародна організація кримінальної поліції (Інтерпол) та інші. Всі вони мають певні географічні регіони впливу, що дозволяє ефективно протидіяти тероризму в різних кутках світу.

ОБСЄ стала однією із перших у визначенні комплексного підходу до боротьби з тероризмом, особливо після ухвалення Бухарестського плану дій у грудні 2001 року, який був реакцією на теракти 11 вересня і передував Глобальній стратегії ООН з боротьби з тероризмом, прийнятій 8 вересня 2006 року. Бухарестський план дій визнавав необхідність боротьби з тероризмом, включаючи соціальні, економічні, політичні та інші фактори, що сприяють створенню умов для рекрутування та підтримки терористичних організацій. Бухарестський план

дій зосереджувався на розробці стратегій, які враховують різні виклики та проблеми, сприяючи мирному вирішенню конфліктів і зміцненню законодавства, а також на забезпеченні безпеки на широкому фронті – від політико-військових питань до економічних та екологічних аспектів.

У цьому контексті ОБСЄ визнає, що тероризм є однією з серйозних загроз миру, стабільності та безпеці, яка перешкоджає реалізації прав людини та соціально-економічного розвитку не тільки в регіонах, де присутній вплив ОБСЄ, але й за її межами. Такий підхід сприяє відкиданню будь-якої асоціації тероризму з певною національністю, расою чи релігією, підкреслюючи, що тероризм – це серйозний злочин, що не має жодного виправдання незалежно від його мотивації [11].

Згідно з планами та ініціативами, ОБСЄ підтримує розвиток політичних, економічних та екологічних стратегій, що допомагають знижувати причини та фактори, які сприяють тероризму. Це включає підтримку внутрішнього діалогу, розвиток демократії, зміцнення законів та міжнародного права, а також забезпечення гендерної рівності та захисту прав меншин.

Координація зусиль відбувається через Підрозділ протидії тероризму ОБСЄ, який був створений у 2003 році та входить до складу Департаменту транснаціональних загроз з 2012 року. Департамент об'єднує зусилля в сферах боротьби з тероризмом, поліцейської діяльності, прикордонної безпеки та кібербезпеки, створюючи комплексний підхід до протидії загрозам.

У роботі Підрозділу протидії тероризму особлива увага приділяється обміну досвідом та кращими практиками, зокрема в рамках проведення експертних семінарів та тренінгів. Ці заходи сприяють залученню широкого кола учасників, включаючи представників різних держав, експертів та міжнародних партнерів, що дозволяє обговорювати специфічні теми, такі як використання Інтернету для терористичних цілей або методи протидії радикалізації в інтернет-просторі. Наприклад, спільний семінар ОБСЄ та Ради Європи у 2006 році фокусувався на боротьбі з підбурюванням до тероризму та іншими пов'язаними діями, підкреслюю-

чи важливість міжнародної співпраці у цих сферах.

До основних засад боротьби з тероризмом у рамках ОБСЄ входить розробка та впровадження міжнародно-правових стандартів, спрямованих на запобігання тероризму і зміцнення міжнародного співробітництва у сфері кримінальних справ, пов'язаних з тероризмом. Це також включає заходи проти насильницького екстремізму та радикалізації, які можуть призвести до тероризму, і зосереджується на мультидисциплінарному підході, що включає правові, соціальні та економічні аспекти.

ОБСЄ також активно працює над протидією фінансуванню тероризму, включаючи розробку механізмів для виявлення та блокування фінансових потоків, що підтримують терористичну діяльність. Крім того, співпраця з приватним сектором, громадянським суспільством, засобами масової інформації та освітніми установами допомагає розширювати обсяг заходів, направлених на боротьбу з тероризмом. Це стосується не тільки виявлення та перешкоджання терористичних дій, але й роботи над усуненням кореневих причин, які сприяють екстремізму і тероризму. Важливим аспектом є сприяння толерантності, правам людини, демократії та міжкультурному діалогу, які є основою для стабільного суспільства, вільного від терористичних загроз.

Зокрема, ОБСЄ визнає, що сильні, відкриті та демократичні суспільства з меншою ймовірністю стануть жертвами радикалізації та тероризму, і з цієї причини підтримує ініціативи, спрямовані на захист цивільних свобод та зміцнення законності. Це включає навчання, консультативні послуги та підтримку в розробці політики, що допомагає державам-членам розвивати та втілювати стратегії, які ефективно протидіють терористичній діяльності на національному та міжнародному рівнях.

Іншою ключовою сферою діяльності ОБСЄ є робота з вдосконалення прикордонної безпеки та управління, що дозволяє краще контролювати переміщення осіб та запобігати незаконному трафіку зброї та інших потенційних засобів для вчинення терористичних актів. Посилення кібербезпеки та захист від використання інтернет-техно-

логій для планування або реалізації терористичних атак також займає важливе місце в стратегії ОБСЄ.

Особливу увагу організація приділяє також зміцненню міжнародної співпраці та партнерства. Це допомагає створити єдиний фронт проти тероризму, в якому країни спільно вирішують транснаціональні загрози, обмінюються розвідувальною інформацією, навчають фахівців та розробляють механізми швидкого реагування на кризові ситуації.

У період після завершення холодної війни в НАТО виникли питання щодо можливості збереження об'єднання без очевидної ідеологічної загрози. США ініціювали програму підвищення оборонних можливостей, розпочату на саміті у Вашингтоні 1999 року. Миротворчі місії НАТО на Балканах знизили політичний тиск на перегляд статуту, дозволяючи зберегти первісну структуру. До 2000 року це питання було відкладене, а НАТО переорієнтувалось з оборонної на миротворчу організацію без змін у структурі. Статус-кво зберігався, не викликаючи питань серед членів щодо ролі в майбутньому.

Останні найбільш серйозні та численні за кількістю жертв терористичні акти спрямовувалися на невизначену кількість жертв, про що свідчить чіткий вибір об'єктів терористичних дій: вибухи в токійському та паризькому метро, вибухи посольств США в Кенії та Танзанії, вибухи в Москві та Міжнародному торговельному центрі в Америці [12 с. 9].

До подій 11 вересня НАТО не мало значного досвіду в боротьбі з тероризмом. В 1999 році стратегічна концепція описувала тероризм як один із ризиків, поряд з саботажем і організованою злочинністю. Конкретних заходів проти тероризму не було вжито, оскільки він не вважався серйозною загрозою. Однак, після 2001 року боротьба з тероризмом стала однією з ключових місій. НАТО негайно відповіло на загрозу, домовившись про підтримку США, від посилення обміну розвідданими до посилення безпеки. У квітні 2001 року стартувала морська операція «Активні зусилля», направлена на запобігання контрабанді [13]. Операція «Eagle Assist» включала повітряну розвідку і завершилася у травні 2002, стабілізувавши

ситуацію.

У 2002 році на саміті в Празі було затверджено військову концепцію протидії тероризму [14]. НАТО активізувало дії у таких місцях, як Афганістан, Лівія, Ірак, Аденська затока, зміцнюючи свою антитерористичну діяльність. У 2006 році були введені політичні вказівки, підкреслюючи, що тероризм залишиться загрозою на найближчі 10-15 років [15].

Лісабонський саміт 2010 року визначив необхідність власного цивільного потенціалу для ефективнішої взаємодії та антикризового планування. НАТО продовжує проводити саміти, що слугують ключовими етапами його еволюції. Вони забезпечують можливість оцінити та формувати стратегічні напрямки, залучати нових членів та запроваджувати важливі ініціативи. НАТО активно співпрацює з партнерами, розвиваючи відповідні можливості і забезпечуючи обмін розвіданими для підготовки до і відповіді на терористичні акти.

Протягом багатьох років Інтерпол ухвалив численні резолюції для боротьби з тероризмом. Співпраця між національними поліційними структурами, задіяними у цій боротьбі, здійснюється незалежно від політичних, юридичних, культурних та унікальних національних стратегій відповідних країн.

Інтерпол утримує кримінальну аналітичну базу даних, яка включає профілі осіб, підозрюваних у зв'язках з міжнародними терористами, в рамках окремого проекту. Ці дані обробляються, а члени Інтерполу регулярно обмінюються відомостями про потенціал, ресурси та нові тренди серед іноземних терористів [16, с. 569-570].

Інтерпол також розсилає сповіщення та попередження про терористів, небезпечних злочинців та загрози, пов'язані зі зброєю, до поліційних служб країн-членів. Червоні повідомлення видаються для осіб, за якими полюють національні органи, з вимогою тимчасового ув'язнення в очікуванні екстрадиції, тоді як блакитні повідомлення замовляються для збору додаткової інформації про певну особу чи її діяльність, пов'язану зі злочинном.

Як зазначають А. Француз та І. Разумей, «діяльність щодо виявлення та ефек-

тивного блокування каналів фінансової підтримки терористичних і сепаратистських організацій повинна бути одним із ключових напрямів довгострокової стратегії діяльності державних органів. Адже саме фінансування надає можливості для здійснення терористичних актів, забезпечуючи відповідну підготовку терористів, їх технічне оснащення» [17, с. 11].

Спеціальне повідомлення Ради Безпеки ООН використовується Інтерполом для інформування країн-членів про осіб та організації, пов'язані з «Аль-Каїдою» і «Талібаном», і для підтримки країн у заходах, таких як заморожування активів, обмеження на подорожі та введення ембарго на озброєння.

Крім того, Інтерпол надає різноманітні можливості для поліцейської роботи, щоб підвищити рівень безпеки на кордонах країн-членів та співпрацює з національними органами влади для розширення доступу до своєї захищеної мережі зв'язку на прикордонних пунктах, забезпечуючи доступність цих інструментів на передовій. У випадку терористичних актів країни-члени можуть звертатися за допомогою до Інтерполу для координації реагування, надання слідчої та аналітичної підтримки через Генеральний секретаріат у Ліоні, Франція.

Висновки. Міжнародні організації відіграють важливу роль у боротьбі з тероризмом, забезпечуючи координацію і стандартизацію антитерористичних заходів між державами. Завдяки формуванню універсальних правових рамок та спільних стратегій, таких як резолюції ООН і зусилля ОБСЄ, створюються умови для ефективнішої боротьби з тероризмом на різних рівнях – від місцевого до міжнародного. Співпраця в рамках таких організацій сприяє не тільки ліквідації безпосередніх загроз, але й усуненню їх причин, зокрема через політичні, економічні, і соціальні ініціативи.

Ключовим аспектом діяльності міжнародних організацій є не тільки протидія тероризму, а й запобігання його розвитку через інтеграцію зусиль різних країн і створення спільних баз даних, які забезпечують обмін розвіданими та координацію дій. Така взаємодія важлива для реалізації міжнародних стратегій, які зменшують можливості

для терористичних груп використовувати юридичні та фінансові «вакууми» в окремих країнах. Таким чином, міжнародні організа-

ції виступають не просто як координатори, а як гаранті більш стабільного і безпечного світового порядку.

Література:

1. Institute for Economics & Peace (2024). Global Terrorism Index 2024: Measuring the Impact of Terrorism, Sydney, February 2024. URL: <http://visionofhumanity.org/resources> (дата звернення: 02.09.2024).
2. Вознюк В.С. Синдром «антитерористичного світу». Дослідження світової політики. Зб. наук. праць. К.: ІСЕМВ НАН України. 2003. Випуск 25. С. 107-118.
3. Сербіна К. ООН у боротьбі з міжнародним тероризмом. Актуальні проблеми міжнародних відносин. 2011. Вип. 95(2). С. 144-145.
4. Серкевич І. Р. Визначення поняття тероризм та його генезис. Часопис Київського університету права. 2011. № 4. С. 331-335.
5. Zachary A. Funding Terrorism in Southeast Asia: The Financial Network of Al Qaeda and Jemaah Islamiya. Contemporary Southeast Asia. 2003. № 25. Pp. 169-199.
6. Резолюції Ради Безпеки ООН від 28 вересня 2001 р. № 1373. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/MU01045> (дата звернення: 02.09.2024).
7. Social, Humanitarian & Cultural Issues (Third Committee). UN. URL: <https://www.un.org/en/ga/third/> (дата звернення: 02.09.2024).
8. Sixth Committee. UN. URL: <https://www.un.org/en/ga/sixth/> (дата звернення: 02.09.2024).
9. Міжнародна конвенція про боротьбу з актами ядерного тероризму. 2006. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_d68#Text (дата звернення: 02.09.2024).
10. Грачова В. В. Роль ради безпеки ООН та Генеральної Асамблеї ООН у забезпеченні міжнародно-правового регулювання боротьби з тероризмом. Часопис Київського університету права. 2013. № 4. С. 359-364.
11. Countering terrorism. OSCE. URL: https://www.osce.org/files/f/documents/3/5/107686_2.pdf (дата звернення: 02.10.2024).
12. Француз А. Й. Психолого-правовий аспект тероризму. Правничий вісник Університету «КРОК». 2014. Вип. 18. С. 5-11.
13. Як підтримується безпека в Середземному морі. НАТО. 2016. URL: <https://www.nato.int/docu/review/uk/articles/2010/05/04/yak-pdtrimut-sya-bezpeka-v-seredzemnomu-mor/index.html> (дата звернення: 02.09.2024).
14. Омер Ф. Катенар. НАТО та протидія тероризму. 2010. URL: <https://nuou.org.ua/assets/documents/nato-ta-protidya-terorizmu.pdf>. (дата звернення: 02.09.2024).
15. Comprehensive Political Guidance. NATO. 2015. URL: https://www.nato.int/cps/en/natohq/topics_49176.htm (дата звернення: 02.09.2024).
16. Черноус Ю. М. Завдання Інтерполу у боротьбі зі злочинами міжнародного характеру. Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. 2012. № 1. С. 566-574.
17. Француз А. Й., Разумей І.В. Міжнародний тероризм, його прояви у веденні гібридної війни як нова загроза безпеці сучасного світу. Правничий вісник Університету «КРОК». 2020. № 39. С. 6-12.

References:

1. Institute for Economics & Peace (2024). Global Terrorism Index 2024: Measuring the Impact of Terrorism, Sydney, February 2024. URL: <http://visionofhumanity.org/resources> (Accessed September 02, 2024).
2. Vozniuk, V.S. (2003), Syndrom «antyterorystychnoho svitu» [The «anti-terrorist world» syndrome], Doslidzhennia svitovoi polityky. Zbirnyk naukovykh prats, vol. 25, Kyiv: ISEMV NAN Ukrainy, pp. 107-118.
3. Serbina, K. (2011), OON u borotbi z mizhnarodnym teroryzmom [UN in the fight against international terrorism], Aktualni problemy mizhnarodnykh vidnosyn, vol. 95(2), pp. 144-145.
4. Serkevych, I.R. (2011), Vyznachennia poniattia teroryzmu ta yoho henezys [Definition of the concept of terrorism and its genesis], Chasopys Kyivskoho universytetu prava, vol. 4, pp. 331-335.
5. Abuza, Zachary (2003), Funding Terrorism in Southeast Asia: The Financial Network of Al Qaeda and Jemaah Islamiya, Contemporary Southeast Asia, vol. 25, pp. 169-199.
6. Resolutions of the UN Security Council dated September 28, 2001 No. 1373, URL: <https://ips.ligazakon.net/document/MU01045> (Accessed September 02, 2024).
7. Social, Humanitarian & Cultural Issues (Third Committee), UN, URL: <https://www.un.org/en/ga/third/> (Accessed September 02, 2024).
8. Sixth Committee, UN, URL: <https://www.un.org/en/ga/sixth/> (date of application 02.10.2024).
9. International Convention on Combating Acts of Nuclear Terrorism (2006), URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_d68#Text (Accessed September 02, 2024).
10. Hrachova, V.V. (2013), Rol rady bezpeky OON ta Heneralnoi Asamblei OON u zabezpechenni mizhnarodno-pravovoho rehulivannia borotby z teroryzmom, Chasopys Kyivskoho universytetu prava [The role of the UN Security Council and the UN General Assembly in ensuring international legal regulation of the fight against terrorism], vol. 4, pp. 359-364.
11. Countering terrorism. OSCE. URL: https://www.osce.org/files/f/documents/3/5/107686_2.pdf (Accessed

September 02, 2024).

12. Frantsuz, A. Y. (2014), *Psykhologo-pravovyi aspekt teroryzmu* [Psychological and legal aspect of terrorism], *Pravnychiy visnyk Universytetu «KROK»*, vol. 18, pp. 5-11.

13. How security is maintained in the Mediterranean Sea. NATO (2016). URL: <https://www.nato.int/docu/review/uk/articles/2010/05/04/yak-pdtrimut-sya-bezpeka-v-seredzemnomu-mor/index.html> (Accessed September 02, 2024).

14. Katenar, Omer F. (2010), *NATO ta protydiia teroryzmu*, [Catenary NATO and the fight against terrorism]. URL: <https://nuou.org.ua/assets/documents/nato-ta-protidya-terorizmu.pdf> (Accessed September 02, 2024).

15. Comprehensive Political Guidance. NATO (2015). URL: https://www.nato.int/cps/en/natohq/topics_49176.htm (Accessed September 02, 2024).

16. Chornous, Y. M. (2012), *Zavdannia Interpolu u borotbi zi zlochynamy mizhnarodnoho kharakteru* [Tasks of Interpol in the fight against crimes of an international nature], *Naukovyi visnyk Dnipropetrovskoho derzhavnoho universytetu vnutrishnikh sprav*, vol. 1, pp. 566-574.

17. Frantsuz, A. Y. and Razumey, I.V. (2020), *Mizhnarodnyi teroryzm, yoho proiavy u vedenni hibrydnoi viiny yak nova zahroza bezpetsi suchasnoho svitu* [International terrorism, its manifestations in the conduct of hybrid warfare as a new threat to the security of the modern world], *Pravnychiy visnyk Universytetu «KROK»*, vol. 39, pp. 6-12.

Стаття надійшла до друку 08 вересня 2024 року